Чимало днів по морю,
У тьмі німій,
На певну зустріч горю
Плив човен мій.
Швиряли хвилі бурні
На всі краї...
Вставали думи журні
Нудьги-змії.
Вітчини берег милий
Зникав і зник,
І рвався мій безсилий,
Розлучний крик.
А прірва виє, кличе
До бороття,
Пловцеві згубу зиче
Без вороття.